Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26241
Copyright: Admont, Benediktinerstift

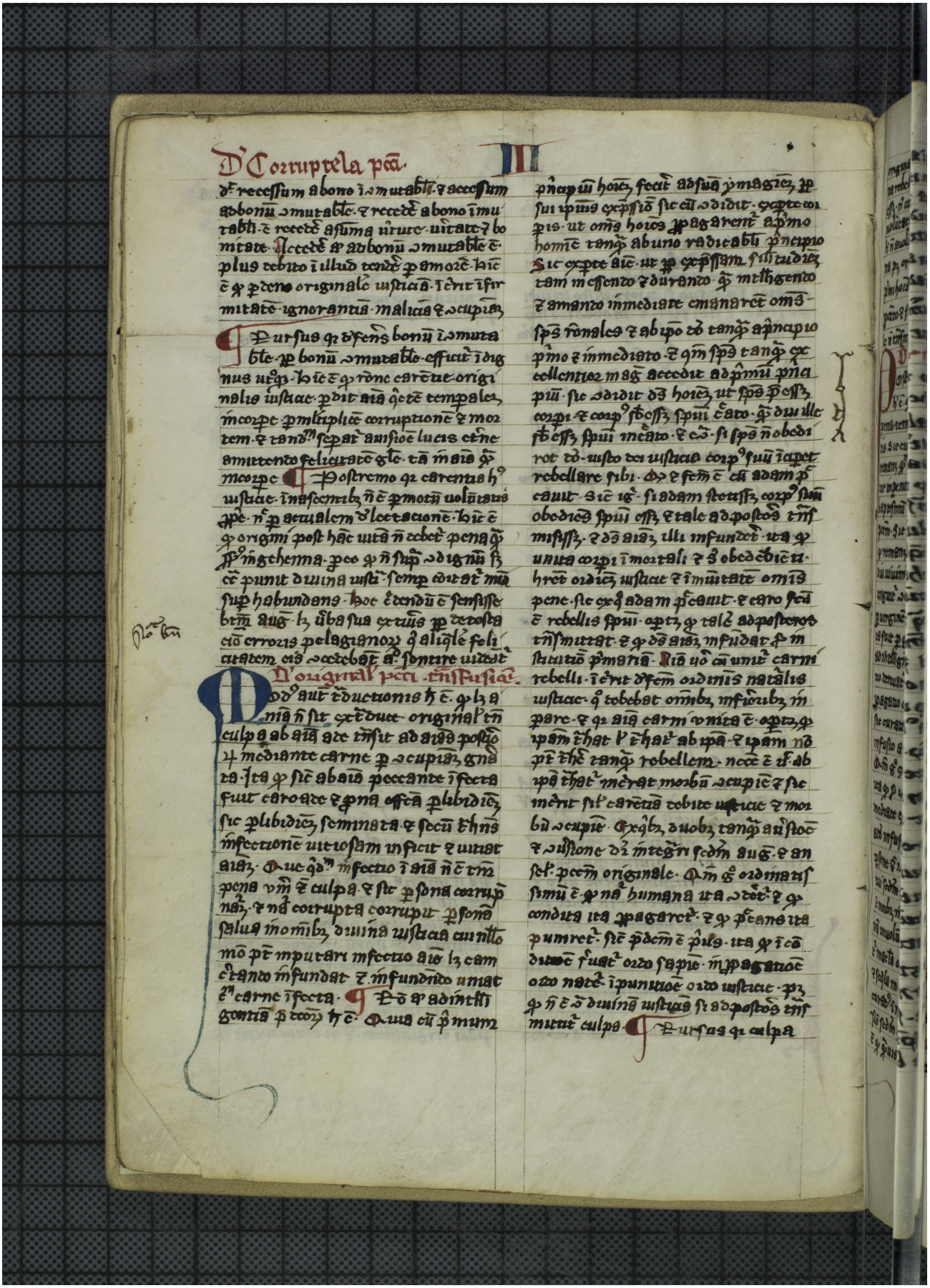

D' Corruptela pcā. III

de recessum a bono in mutabile. et accessum
ad bonum immutabile. et recedere a bono im
mutabili. et recedere a summa iustitia. iustitia et bo
nitate. Recedere ergo ad bonum immutabile et
plus debito in illud tendere per amorem. hic
et per peccatum originale iustitiam. tenuit in fir
mitate ignorantia. malicia et concupiscentia.

Rursus qui defens bonum immuta
bile per bonum immutabile efficit in dig
nus uirtute. hic et per quem rerum carentiae origi
nalis iustitiae perdit aliquid temporalem
in corpore per multiplicem corruptionem et mor
tem. et tandem separat anima hoc lucis cum
amittendo felicitatem gloriae. tamen in alio per
in corpore. Postremo qui carentia h°
iustitiae in nascentibus non est per mortem voluntaria
per nos per actualem delectationem. hic et
per originem post hanc uitam non debet penam per
per infernum gehenna. peccatum quod non sup. abundans
punit diuina iustitia semper debuit minus
sup habundans. hoc intendunt et sensisse
beatum aug. in libris suis contra duas epistolas
contra errorem pelagianorum qui aliquem feli
citatem ante accedebat ante peccatum uidebat

De Gen

D' originali peccato in iustitia.

Dicit autem deductionis hanc. quia a
nima non sit per deductionem originalem in
culpa ab anima ante infusionem ad anima positio
per mediantem carnem per concupiscentiam gene
ratione quia sicut ab anima peccante infecta
fuit caro ante per pena offecta libidine
sic libidinem seminata et secum trahens
infectionem uitiosam infecit et uitiat
animam. Quemadmodum infectio in anima non tam
pena quam culpa et sic persona corrupta
natura et natura corrupta corrupit persona
saluo omnibus diuina iustitia cum nullo
modo potest imputari infectio anime in camem
creando infundat et infundendo uniat
eam carne infecta. Dicit quod administri
gonitia proprio hanc. Quia cum primum
principium hominis fecit ad suam imaginem per
sui ipsius expressionem sic eum condidit. exprimens
pis. ut omnes homines propagarent a primo
homine tanquam a uno radicali principio
sic expressam. ut per expressam suam iustitiam
tam mensendo et durando quam multiplicando
et amando immediate emanaret omnes
spirituales et a ipso creatore tanquam a principio
primo et immediato. et quam spiritualem tanquam ex
cellentiorem magis accedit ad primum prin
cipium. sic condidit de homine. ut spiritus esset
corpori et corpus esset spiritui carne. quam diu ille
esset spiritui in carne. et cum si spiritus non obedi
ret creatori iusto dei iustitia corpus suum incepit
rebellare sibi. Quod et fecit et cum adam pec
cauit. sic ergo si adam steuisset corpus suum
obediens spiritui esset. et tale ad posteros transi
misisset. et de anima illi infundere ita quod
unita corpori immortali et de obedientia u
heret ordinem iustitiae et immutatae omnis
pene. sic ergo adam peccauit et carne fecit
et rebellis spiritui. apparet quod tale ad posteros
transmittat et quod de anima infundat et in
stituto primaria. Ita uno cum unite carni
rebelli inerat defectum ordinis naturalis
iustitiae. quod debebat omnibus infirmitatibus im
pare et quia anima carni unita et apta quam
ipsam habet habet ab ipsa et ipsam non
potest habere tanquam rebellem. nec et ab
ipsa habet merebat morbum concupiscentiae et sic
inerat sit carentia debite iustitiae et mor
bum concupiscentiae. Exemplum duobus tanquam aut stoc
et ustione de integritate secundum aug. et an
selm. peccatum originale. Quia quod ordinatis
simum et quia humana ita condita ita propagaret et quia pecans ita
punieret sicut paradisum et quia ita quia in ca
dunc fuit ordo sapientiae in propagatione
ordo naturae in punitione ordo iustitiae. prius
quam non de diuina iustitia si ad posteros transi
mittat culpa. Rursus qui culpa